

yttrede samme Dag — hans Udtalelse findes Sp. 3,658 — om den lokale Organisation, som var nødvendig paa Grund af, at Store Belt delte Danmark saaledes, at Forbindelsen ikke kunde holdes vedlige, Følgende: „Dette Punkt anslaaer jeg til at have en større Betydning, end der hidtil er blevet fremhævet“, og han kalder det senere hen paa den følgende Spalte: „et Hovedpunkt i den foreliggende Plan“. Jeg skal med det Samme henvise til hans Yttring som Ordfører ved 2den Behandling, der findes Sp. 7,921, hvor han siger med Hensyn til Vanskeligheden af at vedligeholde Forbindelsen over Store Belt: „Det er meget godt, at man siger, at man maa ønske at have Armeen samlet, men, med Ønsker kommer man ikke vidt i det Slags Sager“. Det er Noget, som jeg ganske særlig vil lægge alle Medlemmer paa Hjerte, som tro, at det er et brugeligt System, hvorpaa det foreliggende Forslag hviler. Det kan ikke nytte, at man taler om alle de andre underordnede Punkter i det, naar man overspringer dette overordentlig vigtige og væsentlige Punkt. Det forholder sig i den Henseende virkelig med Forsvarsplanen som med et Regnestykke. Man maa gaa ud fra den strategiske og geografiske Beliggenhed; findes der Regnespil eet Sted, saa er hele det følgende Stykke galt. Saaledes ser jeg paa den foreliggende Plan, og derfor er jeg en Modstander af den. Jeg skal nu ganske vist indrømme, at der allerede dengang var enkelte Stemmer, som begyndte at pege i Retning af at komme bort fra dette System og komme hen til Kjøbenhavns Befæstning. Det var blandt Andre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som udtalte sig ligesom en Modstander af „den i Planen liggende Tvedeling af Hæren“. Hans Udtalelse findes i Tidenden Sp. 3793, og han antydede allerede saa smaat Ønskeligheden af Kjøbenhavns Befæstning. Da jeg fandt denne Yttring, kunde jeg ikke lade være med at tænke paa, at det ærede Medlem paa min venstre Side for nylig i et Kjøbenhavns Blad er blevet kaldt „det Kjøbenhavnske Bourgeoisies Thiers“. Og da jeg saa hørte, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) igaar ogsaa var kommen ind paa Kjøbenhavns Befæstning, dog at han vilde sætte Punktum efter at være kommen til den provisoriske Befæstning, saa tænkte jeg: Det er meget muligt, at det Kjøbenhavnske Bourgeoisies Thiers engang kan komme til at fortsætte, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har begyndt, og at det ærede Medlem (Wille) i sin høie Alderdom kan komme til at fuldende Kjøbenhavns permanente Befæstning, medens vi kunne komme til at se det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fuldende den provisoriske Befæstning. Jeg skal imidlertid indrømme — jeg vil ikke gjøre det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Sørensen) Uret —, at, naar man opmærksomt læ-

ser Motiverne til den nu gjældende Hærløvs, vil man der kunne finde Spor til, at man har ønsket ligesom at holde en Dagdør aaben til at komme bort fra Tvedelingen igjen. Jeg maa sige, at den Hæns har været overordentlig snild; der ligesom har affkrevet Forsvarskommissionens Betænkning paa sine Steder, men saa indskudt visse Betænkninger ligesom indbragte skulte Sager, hvorved man i sin Tid kunde komme til at drage Rigsdagen over imod Kjøbenhavns Befæstning. Men jeg paastaar fremdeles, at naar Rigsdagen i sin Tid vedtog den nu gjældende Hærløvs, var det under Forudsætning af, at den hvilede paa det System, som efter min Mening er den eneste naturlige Forsvarsplan for Danmark, nemlig det saakaldte tvedelte Forsvarssystem. Den Yttring, jeg navnlig sigter til, hvor en saadan Hæns synes at have gjort sig gjældende i Motiverne, er det Sted, som findes i Tilleg A. Sp. 1800, hvor der staar: „Det kan derfor kun synes rigtigt, at Fordelingen af Hærens taktiske Afdelinger lempes efter Landets geografiske Forhold, og at der gives hver af de to Grupper, i hvilke Store Belt sonderer Landet, en vis Selvstændighed, for at der, hvis Forholdene ved en Krigs pludselige Udbrud, skulde gjøre det nødvendigt, kan samles et kampdygtigt og af alle Vaabenarter sammensat Armeekorps paa hver sin Side af Beltet“. Men saa viser den snilde Hæns sig, idet der saa er indskudt, at man ogsaa maa være forberedt paa det „ikke mindre sandsynlige Tilfælde“, at man skulde have Hæren samlet. Mer her er Systemet Achilleshæl. Ja, hvis vi kunde faae de Tropper samlede, som ere nødvendige til at forsvare Kjøbenhavn! Men Beviset for, at vi kunne dette, er jeg overbevist om vil glippe, og Følgen bliver da det største Nederlag paa begge Sider. Naar det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Sørensen) siger, at det er umuligt at forsvare Sjælland, og ligeledes, at det er umuligt at forsvare Jyn — Sjælland kan ikke forsvares og Jyn kan ikke forsvares, udtrykte han sig —, tilskriver jeg et saadant Udtryk den Omstændighed, at det ærede Medlem bruger meget stærke Ord. Det ærede Medlem hører til dem, der kun have to Farver at male med, Sort og Hvidt, Mellemtonerne bruger han sjældent. Naturligvis kan Sjælland forsvares og Jyn ligesaa, men det er ganske rigtigt, at det er vanskeligt at forsvare dem. Til Nød kunde man sige, at det var muligt at faae Jynboerne med til Sjællands Forsvar, hvis det hører med under hans Forsvarsplan, at der skal bygges en Tunnel under Store Belt, og hvis den ikke kan sælæggess af Hænden, men jeg tror ikke, at noget Saadant ligger indenfor hans Plan. Ligeledes vil det System, hvorpaa det fremsatte Lovforslag hviler, kunne bruges i eet Tilfælde — jeg siger slet ikke, at det var ønskeligt at bruge det — og det er det overordentlig sjældne Tilfælde, som jeg